

بیانات در مراسم دانش‌آموختگی دانشجویان دانشگاه‌های افسری ارتش - 3 / آبان / 1396

در دانشگاه افسری امام علی علیه‌السلام (۱)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِیْنَ.

دیدار با شما جوانان عزیز در این مراسم، یک دیدار شیرین و امیدبخش است؛ همیشه همین‌جور است و هر سال احساس میشود که به توفیق الهی، مجموعه‌ی دانشجویان دانشگاه‌های افسری در نیروهای چندگانه‌ی ارتش، پیشرفتهای معنوی و مادی بیشتری دارند. این برای ما جای خرسندی بسیار و به‌معنای حقیقی کلمه، یک مزه است.

بارها عرض کرده‌ایم که ثروت واقعی کشور، شما جوانها هستید؛ در هر جا که هستید، ذخیره‌ای هستید برای عزت کشور و بقا و استقلال کشور و پیشرفت کشور. البته برخی از بخشها اهمیت بیشتری دارند، از جمله بخش حفظ امنیت کشور که این به عهده‌ی شما است. شما جوانهای نیروهای مسلح، یکی از مهم‌ترین و بزرگ‌ترین مسئولیتهای کشور را بر دوش میگیرید. آنهایی که امروز سردوشی گرفتند و آنهایی که امروز درجه گرفتند، در واقع گامهای بلندی را آغاز کردند در یک راهی که حقیقتاً یک راه پُر افتخار است؛ راه حفظ امنیت و عزت کشور. اینکه میگوییم امنیت یکی از مهم‌ترین بخشها است، به‌خاطر این است که هر پیشرفت دیگری متوقف به امنیت است. اگر امنیت نباشد پیشرفت علمی هم نیست، پیشرفت صنعتی و اقتصادی هم نیست؛ اگر امنیت نباشد، آرامش و اطمینان و سکینه‌ی روحی در مردم وجود ندارد. در فضای ناامن، آرزوهای بزرگ و آرمانهای درخشان، در ذهنها فراموش میشود؛ همه به فکر حفظ امنیت جان خود هستند. وقتی در کشور امنیت هست، آن وقت این یک عرصه‌ای است، یک بستری است برای رشد همه‌ی عناصر رشد یک کشور و عناصر پیشرفت یک کشور؛ شما یک چنین مسئولیتی به عهده دارید.

در زمینه‌های مختلف، امنیت مهم است. من به‌مناسبت اینکه امروز یکی از مسائل اساسی کشور، مسئله‌ی اقتصاد و معیشت مردم است، اشاره کنم که اقتصاد هم نیازمند امنیت است؛ بنای اقتصادی کشور هم بایستی بر یک بنیاد امنی نهاده بشود. مشکل ما، مشکل تاریخی ما، مشکل بازمانده‌ی ما از دورانهای طاغوتی، وابستگی اقتصاد ما به نفت است؛ این موجب شده است که ما در زمینه‌ی مسائل اقتصادی، دغدغه‌ی امنیت را در همه‌ی دورانها، زیاد داشته باشیم؛ قیمت نفت کم شد، زیاد شد، فروش نفت ممنوع شد، رفت و آمد نفت مشکل شد، فلان مشتری نفت پول ما را نداد. وقتی همه چیز بر محور نفت در اقتصاد میچرخد، اقتصاد ناامن است؛ اقتصاد هم بایستی امن بشود. این جمله را در اینجا گفتم به‌خاطر اینکه ولو محیط نظامی، محیط اقتصادی نیست، اما اهمیت امنیت برای همه‌ی بخشها معلوم بشود؛ حتی برای مسئله‌ی اقتصاد که علی‌الظاهر به کسوت سربازی و لباس ارتشی و سپاهی ارتباطی ندارد.

جوانان عزیز! قدر خودتان را هم بدانید، قدر کشورتان را هم بدانید، قدر امنیتتان را هم بدانید، قدر نظام جمهوری اسلامی را هم بدانید که این عزت را، این آرامش را، این سربلندی را به این کشور عطا کرده است. همین کشور، همین جغرافیا، همین ایران عزیز - که بحق شما این سرود زیبا را درباره‌ی ایران زمزمه کردید و تکرار کردید - با همین گذشته‌ی تاریخی، با همین عناصر استعداد بی‌پایان، یک روزی زیر پای مستشاران آمریکایی و صهیونیست و

انگلیسی و امثال آنها دچار توسری خوری بود. این ملت را، این کشور را، این تاریخ درخشان را، این استعدادها را جوشان و پُر فوران را، حاکمان وابسته‌ی پستِ ضعیفِ توسری خور، به توسری خوری کشانده بودند. اسلام آمد کشور را نجات داد؛ جمهوری اسلامی آمد ایران را عزیز کرد، ایران را مقتدر کرد.

عزیزان من، جوانهای هوشمند و با استعداد ما! امروز دعوی استکبار با ما این است که چرا قدرت شما منطقه را فرا گرفته. این اقتدار جمهوری اسلامی است. آنچه از نظر ما عنصر اقتدار ملی است، از نظر دشمنان ما یک عامل مزاحم است و با آن مبارزه میکنند. با توسعه‌ی اقتدار جمهوری اسلامی در میان ملتها در منطقه و فراتر از منطقه مخالفت میکنند، چون عامل اقتدار است، چون عمق راهبردی کشور است؛ با قدرت دفاعی کشور و قدرت نظامی کشور مخالفت میکنند؛ با هر آنچه وسیله‌ی قدرت و عنصر اقتدار ملی باشد، دشمنان ما مخالفت میکنند.

راه مقابله چیست؟ جوانها! فکر کنید. راه مقابله‌ی با دشمن این است که ما بعکس و برخلاف خواسته‌ی او، روی عناصر اقتدار خودمان تکیه کنیم. اعلام کردیم، باز هم اعلام میکنیم که امکان دفاعی و قدرت دفاعی کشور قابل مذاکره و چک و چانه نیست. بیایند چک و چانه کنند که چرا شما فلان ابزار دفاعی را دارید؟ چرا فلان جورش را دارید؟ چرا تولید میکنید؟ چرا تحقیق میکنید؟ [ما] درباره‌ی آن چیزهایی که اقتدار ملی را افزایش میدهد یا تأمین میکند یا پشتیبانی میکند با دشمن هیچ چک و چانه‌ای، هیچ معامله‌ای نداریم؛ ما راه اقتدار کشور را پیش میرویم؛ و این بر عهده‌ی شما است.

جوانهای عزیز! فردای این کشور مال شما است. جوانهای دیروز وظیفه‌ی خودشان را انجام دادند. [حدود] ۳۰ یا ۳۵ سال پیش، در همین دانشگاه - تعبیر کردند (۲) «فیضیه‌ی ارتش»؛ درست هم هست؛ اینجا مثل فیضیه‌ی ارتش است؛ اینجا جایگاهی است که شهیدان زیادی را از استاد و دانشجو و فرمانده و مدیر به خود دید - در دوران دفاع مقدس، دانشجویان این دانشگاه به‌طور داوطلبانه و در اثنای دانشجویی، اصرار کردند که بیایند در میدان دفاع مقدس بجنگند؛ ارتش اینها را نمی‌آورد، [چون] برخلاف مقررات ارتش بود، [اما] تعدادی از بچه‌های این دانشگاه داوطلبانه می‌آمدند، در آن بخشی که به‌عنوان جنگهای نامنظم شناخته شده بود، مبارزه میکردند. سالهای متمادی است - ده‌ها سال است - که این مراسم هر سال اینجا تشکیل میشود؛ کسانی مثل شما، اینجا یک روز سردوشی گرفتند یا درجه گرفتند و بحمدالله به مقامات عالی ارتش رسیدند؛ این جزو افتخارات این دانشگاه است. خودتان را آماده کنید؛ کشور مال شما است؛ باید کشور را به اوج عزت برسانید، در زیر سایه‌ی اسلام و با الهام از انقلاب عظیم اسلامی؛ جمهوری اسلامی متصدی و متکفل یک چنین وظیفه‌ی مهمی است و شما در نظام جمهوری اسلامی بحمدالله مشغولید. از خدای متعال توفیقات روزافزون شما را مسئلت میکنم؛ از فرماندهانتان، اساتیدتان و کسانی که تلاش میکنند و کار میکنند تشکر میکنم. از کسانی که آرایش زیبا و پُرمغز میدان را تهیه کردند هم تشکر میکنم.

والسلام علیکم ورحمةالله وبرکاته

(۱) در ابتدای این مراسم - که به مناسبت فارغ‌التحصیلی جمعی از دانشجویان دانشگاه‌های افسری ارتش جمهوری اسلامی ایران و دریافت سردوشی دانشجویان جدید این دانشگاه‌ها در محل دانشگاه افسری امام علی (ع) نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران برگزار شد - امیر سرلشکر سیدعبدالرحیم موسوی (فرمانده کل ارتش) و امیر سرتیپ دوّم محمدرضا فولادی (فرمانده دانشگاه) گزارشهایی ارائه کردند.

(۲) فرمانده دانشگاه